

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

חג שבועות

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

הכנה לחג השבועות

אם רצוננו לדעת כיצד להתכונן לחג שבועות כדי שנזכה לקבל בו את התורה, עלינו ללמוד זאת מצורת ההכנה שעשו אבותינו בבואם להר סיני: בבוא עם ישראל להר סיני בראש חודש סיון נאמר: "ויסעו מרפידיים, ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר, ויחן שם ישראל נגד ההר" (שמות יט, ב).

רבנו האור החיים מבאר, שכוונת התורה לרמוז לנו על שלושה דברים שהם עיקרי ההכנה לקבלת התורה, ובזכותם נתרצה ה' להנחיל לעם ישראל את תורתו הקדושה: הדבר הראשון: "התגברות והתעצמות בעסק התורה. כי העצלות הוא עשב המפסיד השגתה. ולזה תמצא כי כל מקום שיזכרנה ה' לתורה ידקדקו לומר לשון חוזק ואומץ, עד גדר שְׁיָמִית עצמו עליה... כי לא תושג ההשגה אלא בהתעצמות גדול. וכנגד זה אמר הכתוב: 'ויסעו מרפידיים'... נתכוין לומר שנסעו מבחינת רפיון ידים". הדבר השני: "השפלות והענוה. כי אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שמשפיל ומשים עצמו כמדבר. וכנגד זה אמר: 'ויחנו במדבר', פירוש, לשון שפלות וענוה, כמדבר שהכל דורכים עליו". והדבר השלישי: "בחינת יעוד חכמים בהתחברות בלב שלם ותמים, לא שיהיו כל אחד לבדו, שעליהם אמר הכתוב: 'חרב אל הבדים', אלא יתועדו יחד ויחדדו זה לזה, ויסבירו פנים זה לזה. וכנגד זה אמר: 'ויחן שם ישראל' - לשון יחיד, שנעשו כולן יחד כאיש אחד, והן עתה הם ראויים לקבלת התורה".

עלינו לדעת שנשמתו של כל יהודי ויהודי מושרשת באחת מאותיותיה של התורה הקדושה, כי כל נשמות ישראל נכללות בשישים ריבוא (שש מאות אלף) שורשי נשמות כלליים, ובתורה הקדושה ישנן שישים ריבוא אותיות, וכל שורש משורשי הנשמות מחובר ויונק את חיותו מאחת מאותיות התורה, וכנרמז בשם "ישראל" שהוא ראשי תיבות "יש שישים ריבוא אותיות לתורה", וממילא רק כשאדם אוהב כל אחד מישראל, ורוחף שלום, אהבה ואחדות עם כל אחד מישראל - רק אז יוכל לזכות שהתורה שהוא לומד תהיה שלימה בכל אותיותיה, ותאיר לפניו כנתינתה מסיני.

ולכן כל תורה שמעורב בה שנאת חינם או כוונה כלשהי לפגוע בכבודו של יהודי או להזיק לו וכל כיו"ב, כשהיא תגיע לשמים, אם בכלל תגיע - הקב"ה יצוה להשליך אותה מעל פניו, לסקול אותה באבנים ולשרוף אותה. תורה זו דומה לתורתם של דואג ואחיתופל, אשר כל כוונתם בלימוד היתה להציק לדוד המלך, ומשום כך לא היה בתורתם שום כח להגן עליהם, ולבסוף אף את חלקם בעולם הבא איבדו. על כן בעומדנו לפני חג שבועות עלינו לערוך עם עצמנו חשבון נפש נוקב, ולסלק מליבנו את כל מחשבות האוון והשנאה כלפי הזולת, אם חלילה ישנן, ולהרבות אהבה ואחוה ושלוה ורעות עם כל אחד ואחד מישראל, ובזכות זה יזכנו ה' לקבל הארה גדולה ביום זה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

ומקרבם לתורה

מלשון התנא "מקרבן לתורה" לומד הרבי מליובאוויטש שצריך לקרב את היהודי לתורה ולא את התורה ליהודי. כלומר צריך להגביה את היהודי לדרגת התורה ולא להשפיל את התורה לשפלותו של אותו יהודי, ורק אז זהו קירוב אמיתי. והיינו כי לפעמים יש אדם שרוצה לקרב מישהו, מה הוא עושה? הולך אליו לבית, יושב איתו ועם אשתו ועם בניו, מפיט איתם, מפטפט איתם, אוכל איתם, ועושה דברים פחותים ושפלים כדי למצוא חן בעיניהם, בחושבו שכך יוכל לקרבם. אך באמת טעות גדולה בידו, כי בכדי שהאור של התורה אכן יחדור לעומק ליבו של אותו אדם ויפעל בו פעולה טובה - עליך להוציא אותו מהארבע אמות שלו, לעקור אותו מהבית ולהביא אותו לבית המדרש לשמוע שיעור וללמוד, וביחד עם קדושת המקום תישרה עליו קדושה גדולה. אם אתה רוצה שאנשים ילמדו תורה, תוציא אותם מהסלון, תוציא אותם מהנס קפה וכו', תושיב אותו לידך ותלמד אותו תורה קדושה ונקייה. כשאתה יוצא מהבית גם כשיש ברך, רוח, גשמים, או כשיש חום אדיר וכו' ואתה הולך לבית המדרש, בזה ניכר שאתה אוהב את ה'! אתה מוכן למסור את נשמתך לכבודו, כמו שכתוב "אדם כי ימות באוהל" (במדבר י"ט) ולמדו מכאן חז"ל (ברכות ס"ג ע"ב) שאין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות חג:	
21:08	ר"ת 20:13	19:20	ירושלים
21:05	ר"ת 20:11	19:18	תל אביב
21:09	ר"ת 20:14	19:21	חיפה
21:05	ר"ת 20:10	19:18	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי החכמי ישראל

דוד המלך - הבעל שם טוב - חג שבועות

פעם אחת סיים תלמיד חכם אחד את הש"ס והזמין את כל חשובי העיר לסעודה, כולם המתינו להתחיל את הסעודה לבואם של הרבנים החשובים. אדם פשוט אחד שלא הבין את ההתעכבות נטל ידיו ואכל, אותו ת"ח בעל הסעודה כשראה שהיהודי הפשוט התחיל לאכול קרא אליו: "וכי קריאת התהילים שהנך מורגל בה יותר חשובה מתורתם של הרבנים?!". האיש שרק עתה הבין את התעכבות כולם להתחלת הסעודה התמלא בווה וכלימה וברח מהסעודה. בלילה לאחר הסעודה התיישב הת"ח ללמוד ופתאום חש עייפות כבדה יורדת עליו עד שלא יכל עוד ונרדם. לפתע הרגיש שגופו נזרק למרחקים והתעורר ביער אחד ובתוך היער ראה בית מואר נכנס לבית וראה אנשים רבים ופתאום נשמע כרוז: "דוד מלך ישראל מחבר התהילים תובע לדין את פלוני בן פלוני על שביזה אדם הרגיל בתהלים וטענתו שטען אינה נכונה כי לימוד בספר תהלים הינו כלימוד נגעים ואהלות (כמובא במדרש שוחר טוב, א')". ומיד פסקו מיתה על אותו ת"ח.

בתוך כך נשאל האם נמצא מישהו שיכול ללמד עליו זכות?! אין קול ואין עונה. לפתע נשמע קול "אני ישראל בן שרה (הבעש"ט) רוצה ללמד עליו זכות הרי אם תגזרו עליו מיתה לא יודע המעשה לרבים, עליכם להחזירו לעולם ויקבל עליו לעשות למחרת סעודה ולהזמין שוב את חשובי העיר והאיש הפשוט יהיה בראש ויתנצל בפניו וככה יתפרסם גודל מעלת התהלים", הסכימו כולם והורידו את הת"ח לעולם וכך היה ביום שלמחרת סיפר את כל המעשה והתנצל בפני האיש הפשוט.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

מצוות שמיטה

התורה הקדושה קראה לחג מתן תורתנו הקדושה, חג "השבועות", הואיל והוא תלוי בגמר ספירת שבעת השבועות, דהיינו ימי ספירת העומר. ובו קיבלנו את התורה. והגם שלעולם חג שבועות יחול בתאריך ו' בסיון, מכל מקום התורה הקדושה לא הזכירה את התאריך של חג השבועות כי רצון השם יתברך להדגיש שחג השבועות תלוי בספירת העומר, שהם שבעה שבועות, הלא הם ארבעים ותשעה ימים, וכאמור, יום החמישים הוא יום חג השבועות. והטעם שהתורה הקדושה תלתה את חג השבועות בספירת חמישים יום, מכיוון שביציאת מצרים אמר משה רבינו לעם ישראל בשם השם יתברך, שבעוד חמישים יום יקבלו את התורה הקדושה, שנאמר "כהוציאך את העם ממצרים, תעבדון את הא-לוהים על ההר הזה", וצריך היה הפסוק לומר "תעבדו" ומפני מה אמר "תעבדון"? תעבדו ו' דהיינו תעבדו לסוף חמישים יום. ומגודל הציפייה שהייתה לעם ישראל לקבל את התורה, היו סופרים יום אחרי יום עד שיגיע היום המיוחל שבו קיבלנו את התורה הקדושה, ולכן ציוותה התורה הקדושה להיות סופרים את הימים הללו כדי שיהיו אלו ימי הכנה לקבלת התורה הקדושה.

מעלת חג השבועות גדולה מאד אפילו יותר ממעלת חג הפסח וחג הסוכות, והגם שפסח וסוכות הם שבעה ימים, ואילו חג שבועות יום אחד, מכל מקום כל החגים והזמנים וכל הימים תלויים בשבועות, מכיוון שבחג שבועות קיבלנו את התורה הקדושה וכל קיום העולם הוא בכח התורה. ואם לא הייתה התורה בעולם, לא היה העולם קיים אפילו שניה אחת, שנאמר "אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמת".

וצריך להשתדל מאד בתפילת שחרים ומוסף של החג, להתפלל בהתלהבות וזריזות ובשמחה, כדי שלא תחטפנו שינה באמצע ויבוא לידי טעות, וידוע כי גמר הפרי של תיקון ספירת העומר ולימוד ליל שבועות יהיה בתפילת מוסף, ולכן צריך להיזהר בה הרבה כי הכל הולך אחר החיתום. וגם החזנים ושליחי הציבור יזדרזו קצת כדי שהציבור יוכל להתפלל כראוי ולא יאריכו עליהם יותר מידי, אך בד בבד יתפללו בשפה ברורה מילה במילה ויראו בכל אופן שלא להטריח על הציבור. וכמו כן לא צריכים להמתין שיגיעו בדיוק לשעה של הנץ החמה כדי לעמוד תפילת עמידה, כי גם כמה דקות קודם שעת הנץ המתפרסמת בלוחות השנה זה נחשב לנץ ממש וכמו שנהגו מימות עולם שלא היה שעונים והתפללו בנחת וכמה דקות לכאן ולכאן זה גם נחשב נץ בהידור.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

מה התאריך שלי?

אשתי הייתה בהריונה השני, ולפי דברי הרופאים מזמן עברה את תאריך הלידה המשוער, באותה העת התארח מורינו הרב בשבת קודש בבית הכנסת הסמוך לביתנו.

היה זה בשבת שלפני חג השבועות, ובכל פעם שמורינו הרב היה מגיע לבית הכנסת באזורינו היו מגיעים המוני אנשים מכל השכונות בסביבה להתפלל בבית הכנסת, ולאחר התפילה היה תור ארוך מאד של אנשים שנגשים לרב לאחל שבת שלום.

אישתי ששמעה שהרב מגיע בשבת לבית הכנסת הסמוך אלינו ביקשה ממני לשאול את הרב האם תלד בשבת זו או לאחריה? לאחר התפילה שאלתי את מורינו הרב, והרב אמר לי "תאמר לה שהיא לא תלד בשבת", יצאתי מבית הכנסת ואמרתי לאישתי את דברי הרב, ואז היא אמרה לי: לך תשאל את הרב האם אני ילד לפני חג שבועות או לאחרי? אמרתי לה שלא נעים לי לגשת שוב פעם ולשאול את הרב, אך היא לחצה עלי ואמרה שהיא פשוט סקרנית לדעת מתי היא תלד ולכן היא רוצה שבכל זאת אני ילך לשאול את הרב.

נכנסתי לבית הכנסת שוב ועמדתי בתור וכשהגיע תורי אמרתי לרב שאישתי שואלת מתי היא תלד, האם לפני חג השבועות או לאחרי? הרב אמר לי "תאמר לה שהיא תלד אחרי חג שבועות, יצאתי החוצה ואמרתי לאישתי את דברי הרב, ואכן כך היה בשעט"מ נולדה לנו תינוקת יקרה וחמודה בתאריך " בסיון,

"אשרינו שיש לנו את מורינו ורבינו אוהב ישראל שמתייחס לכל יהודי פשוט כאילו הוא הכי חשוב בעולם".

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

דיני ומנהגי חג השבועות

א. יש נוהגים לאכול סעודה אחת מסעודת החג, סעודה חלבית, ואלה שנוהגים כך בדרך כלל רגילים שהסעודה של ערבית תהיה חלבית. כי על פי ההלכה צריכים לאכול לפחות בסעודה אחת בשר. והמנהג המקורי לאכול בשר גם בסעודה ראשונה וגם בסעודה שניה. ומאכלי חלב היו אוכלים רק בבוקר כשהיו חוזרים מתפילת שחרית אחרי הלימוד של ליל שבועות. וזה המנהג הטוב ביותר. ועל כל פנים כל המנהגים בזה הם טובים.

ב. נהגו הנשים ברוב המקומות לברך ברכת שהחיינו בהדלקת נרות של יום טוב, ותחילה מברכות ברכת להדליק נר של יום טוב, ולאחר מכן ברכת שהחיינו. ויש נהגו שהנשים לא מברכות שהחיינו בזמן הדלקת נרות, אלא הן שומעות ברכת שהחיינו בזמן הקידוש מבעליהן או מאביהן.

ג. מצוה גדולה לכל איש לטבול במקווה בערב חג השבועות, כי אמרו בגמרא הקדושה חייב אדם לטהר את עצמו ברגל, וכל שכן בחג השבועות שבו טבלו כל עם ישראל בציווי השם יתברך כדי להיטהר, כמו שכתוב "לך אל העם וקידשתם". ובזוהר הקדוש פרשת אמור משמע, שטוב ונכון לטבול קודם עלות השחר לאחר שלמדו כל הלילה. וכתב השל"ה הקדוש שכן הוא המנהג בארץ ישראל.

ד. מקומות שמחלקים לציבור מיני בשמים בחג השבועות בזמן התפילה, צריכים לחלק או קודם ברוך שאמר, או לאחר תפילת העמידה, אך לא יחלקו בין ברוך שאמר לעמידה, כי אסור להפסיק בדיבור בין ברוך שאמר לעמידה, ולכתחילה גם לא לברכת הנהנין. אם יריחו בלי ברכה, כדי שלא לעשות הפסק, זה אסור, משום שאמרו חכמינו הקדושים כל הנהנה מן העולם הזה בלי ברכה, כאילו מעל חס ושלום. ולכן יחלקו את הבשמים בזמן שיכולים לברך עליהם, דהיינו קודם ברוך שאמר, או כאמור לאחר תפילת העמידה.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

ראויים לעולם הבא

פגש רבי לוי יצחק מברדיטשוב ביהודי שבלוריתו מגודלת, מעשה עכו"ם. פנה אליו רבי לוי יצחק ואמר לו: אתן לך דינר זהב בתנאי שתגלח בלוריתך. לא, סירב הלה. המשיך רבי לוי יצחק לשכנעו: אתן לך חמישה, עשרה, עשרים, עשרים וחמש - והלה עדיין מסרב. ראה רבי לוי יצחק שלא ישכנעו בכסף, פנה אליו ואמר לו אם תגלח בלוריתך מובטח לך עולם הבא, מיד הסכים הלה, והלך לגלחה.

נשא רבי לוי יצחק עיניו לשמים ואמר: רבוננו של עולם! עני זה - שוליא הוא. עמל חודשים כדי להרוויח עשרים וחמישה דינרי זהב, והנה, מה שסירב לעשות בשביל דינרי זהב מרובים בעין, עושה הוא בעד עולם הבא שלא ראהו מימיו.

כלום אין היהודים הללו ראויים לעולם הבא?

בת היער סיפורה של בת הש"ך פרק ג'

תקציר: הש"ך יחד עם ביתו הקטנה אסתר בורחים מהעירה העולה באש כל עוד רוחם במ.

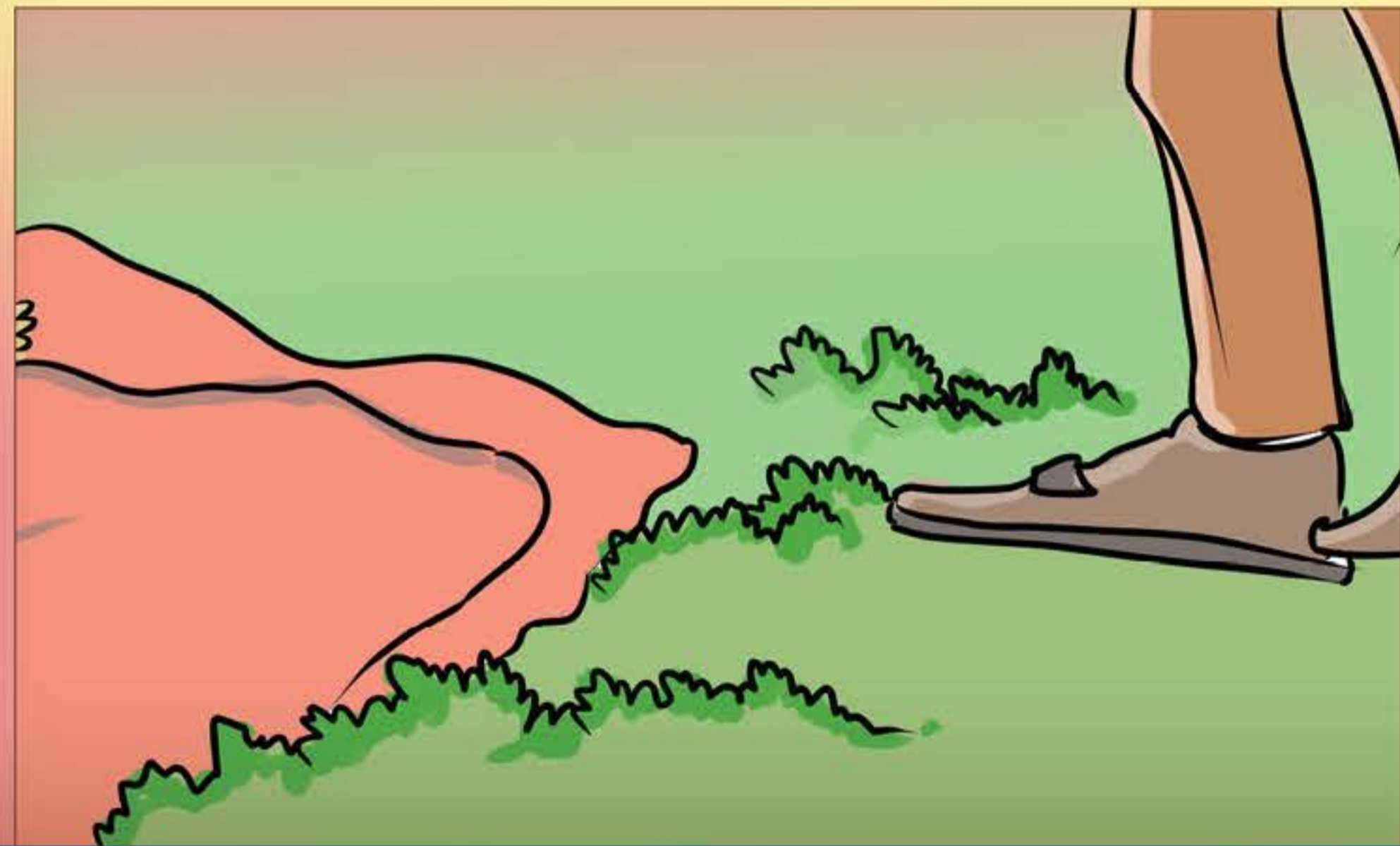
לפי מה ששמעתי
היו אלה האויבים
שנכנסו לעיר ושרפו
אותה במכוון.
מסתבר שאין לנו
לאן לחזור...
להיכן נמשיך
מבאן הלאה!?

היא רועדת
מקור. נשימותיה
איטיות... ואין לי באן
שום כלום כדי
לטפל בה!

...יממה רצופה הם
ישבו כך ביער,
חשופים לכל הסכנות,
רועדים מקור
ומשוועים למיטה
חמה

אבל לא משנה
כלום כרגע, אסתר כמעט אינה
נושמת! אני חייב לחפש לה באן
אי אילו פירות

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'יל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

[did.li/HARAV-HABERGEL](https://www.youtube.com/channel/UCdidliHARAV-HABERGEL)
יוטיוב הרב יודם אברג'יל

פניני השבוע

ליל שבועות דומה להזמנת סחורה
סיטונאית, כשאדם קורא בלילה זה
את כל התיקון לליל שבועות נפתחים
בפניו כל שערי התורה מכל הפרד"
לכל השנה ונשמטו נטהרת.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית
אסתר הי"ו

לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ יניב מאיר בן רחל ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

ד"ר יודם אברג'יל
י"מ אר"י

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000